

Reykjavík 17.3.2019

Góðan dag,

F.h. jarðarinnar Reykjahlíðar III -Skútustaðahreppi/Mývatnssveit óskar undirritaður að senda inn umsögn vegna frumvarps til laga um breytingu á lögum 60/2013 um náttúruvernd:

Hér er um að ræða eina svæsnustu aðför opinberra aðila sem um getur að stjórnarskrárvörðum beinum einkaeignarrétti. Hún gengur þvert á 72. gr. stjórnarskrárinnar um vernd eignarréttar, allt frá því að þjóðlendulögin voru sett (58/1998). Það er meginregla samkvæmt íslenskum rétti að landeigandi eigi einkarétt til nýtingar og meðferðar á landareign sinni.

Það er með ólíkindum að upplifa slíkar tillögur á 21stu öldinni, tillögur sem standast engin rök og vinna hreint og beint gegn náttúruvernd á Íslandi. Ferðapjónustan er leiðandi afl í þessari aðför, ef vel er að gáð. Slíkt ætti ekki að koma á óvart. Er það þó mjög skiljanlegt í því ljósi að ferðapjónustan hefur ekki greitt eina einustu krónu til þess að vernda náttúruperlur sem eru í einkaeigu þótt hún nýti þær óspart í eigin þágu í rekstri sínum.

Þrátt fyrir gífurlegt góðæri síðustu ár hefur náttúran ekki notið neins af því. Það á einnig við um þau svæði sem ríkið eignaðist með þjóðlendulögunum. Ríkið fær ekki háa einkun þar fyrir sjálfbærni náttúruperlna, þó að nóg sé til af fjármagninu.

Og svo á að banna landeigendum að taka gjald fyrir það að laga og byggja upp sem og að tryggja sjálfbærni náttúruperlna á Íslandi. En það má rukka fyrir bílastæði. Er þetta ekki surrealistískt? Bílastæðagjöld standa aðeins undir hluta af heildardæminu úti um land, nema kannski á Suðurlandi, það vita þeir sem til þekkja. Og tillögurnar eru lagðar fram þegar milljónir erlendra ferðamanna streyma í skipulögðum seldum ferðum inn á margar náttúruperlur í einkaeigu, án þess að gjaldtaka verði leyfð.

Ríkið getur lagt slíkar kvaðir á sínar þjóðlendur en ekki á eignarlönd með beinum eignarrétti. Síkt stenst ekki stjórnarskrá. Er ekki mál að linni gagnvart ítrekuðum árásum og afskiptum af beinum eignarrétti landeigenda/bænda á Íslandi? Þjóðlendulögin komu aftan að landeigendum, þar sem sönnunarbyrðin um beint eignarhald lá hjá landeigendum/bændum en ekki alveg öfugt þ.e. hefði átt að vera hjá ríkinu. .

Og nú á að koma inn bakdyramegin og læða inn ákvæðum sem útiloka allan sjálfsákvörðunarrétt viðkomandi landeigenda/bænda á sínu eigin landi. Þessar tillögur standast ekki skoðun né dagsbirtu. Jörð er fasteign sem greiddir hafa verið af skattar og skyldur til tuga - ef ekki hundruð ára, nákvæmlega eins og gildir um fasteignir í 101 Reykjavík.

Ef þessar sömu kvaðir/tillögur og hér liggja fyrir væru lagðar til á hverja fasteign og tilheyrandi lóð á stór Reykjavíkursvæðinu, þá hefði þessi samráðsnefnd aldrei komist upp með slíkt, né fengið að birta slíkar tillögur sem ganga þvert á stjórnarskrárvarinn beinan eignarrétt skv. 72 gr. í 101 Rvk. Að nýr hópur eftir hóp gæti komið og tjaldað í garði í 101 og yfirtekið/fengið herbergi án gjaldtöku væri óhugsandi.

Það væri samt spennandi láta á það reyna, ekki satt?- Að leggja Stórum rútum og ofurjeppum á malbikuð bílastæði í þröngum götum þar sem hundruð ferðamanna drægju hjólatöskur á eftir sér eldsnemma á morgnana sem og kvöldin. Ja, þá yrði bleik brugðið. Því yrði ekki tekið með þegjandi þögninni. Er þetta náttúruvernd? Hvað með Co2 mengun af bíla/rútunotkun? Svo er verið að tala um loftslagsaðgerðir og Parísarsamkomulag og fleira.

Undirritaður vill benda háttvirtum nefndarmönnum sem og þingmönnum öllum á þá staðreynd að óbyggðir eru miklu verðmætari en þétt/þétting byggðar eins og í 101 Reykjavík og á fleiri stöðum. Á landareign í beinni óskiptri einkaeigu eins og t.d Reykjahlíð í Mývatnssveit er víðáttan, ósnert svæðin, hraun, sandar og melar miklu verðmætara en það að ríkinu sé eða verði nokkurn tíma treyst til að hafa umsjón og yfirráð yfir. Þögnin er sá þáttur sem er ómetanlegur og fæst ekki á Stór-Reykjavíkursvæðinu. Þögnin verður ekki metin til fjár. Malbik, salerni og bílar er ekki lausnin.

Hvorki ríkinu né ferðaþjónustunni er, með sínum skipulögðu hópferðum, treystandi til að halda við náttúruperlum í landi í einkaeigu svo þær verði sjálfbærar. Þessir aðilar virðast alveg hafa nóg með sjálf sig.

Landeigendum sem hafa beinan eignarrétt á slíkum perlum er best treystandi fyrir sjálfbærni þeirra.

Við styðjum heilshugar umsögn frá Landssamtökum Landeigenda á Íslandi í öllum atriðum, sem og ályktun aðalfundar LLI 14. mars 2019 sem líka ætti að vera hér inni til áréttingar sem samantekt fyrir alla landeigendur, nefnarmenn og þingmenn.

Ég tala nú ekki um fjölmiðla því ljóst er að mikill meirihluti íbúa á Stór-Reykjavíkursvæðinu gerir sér ekki grein fyrir hvað þessi svæsna aðför að eignarréttinum þýðir í raun og veru.

F.h. Reykjahlíð III

R3 ehf.

Ólafur H. Jónsson frkv.stjóri

Lágmúla 5, Box 8240

IS-108 Reykjavík

Sími/Tel: + (354) 893 0015

olih@oson.is